

1935
Burić Marijan

HRVATSKI

 KORALI

ILI

PUČKE HRV. CRKVENE PJESME.

IZDAJE

„VIJENAC“, GLAZBENO DRUŠTVO U NADB. SJEMENIŠTU ZAGREBAČKOM.

HRV. KATOLIČKO TISKOVNO DRUŠTVO U ZAGREBU.

Ordinariatus Archidioecesis Zagrebiensis.

Nrus $\frac{4007}{1912}$.

Nihil obstat.

Dr. Valentinus Čebušnik m. p.
censor.

Imprimatur.

Datum Zagrebiae, die 6. Julii 1912.

Dr. Gustavus Baron m. p.
vicarius generalis.

Burić Marijan 1935

Predgovor.

Pjesme, što smo ih ovdje prikupili, s veće su strane stare hrvatske pučke crkvene pjesme, koje se danas rijetko gdje pjevaju, jer su ih istisnule razne nove pjesme donesene ponajviše iz tuđine. Zagrijani za ono, što je lijepo i što je naše hrvatsko, prihvatili smo se posla i izdali „Hrvatske korale".

Nazvali smo ove pjesme hrvatskim koralima po primjeru Nijemaca, koji tako zovu svoje pučke crkvene pjesme. Stvarni je razlog tome nazivu u onoj značajci, koja je zajednička i rimskom koralu i ovim pučkim pjesmama, a to je: pjesma u narodnom i crkvenom duhu. Razlika forme ne utječe ovamo, jer se ova mijenja razvitkom same glazbe.

Izdali smo pak pjesmaricu u ovoj formi ponajprije zato, da popularizujemo cecilijansku ideju, koja ide u prvom redu za uređenjem pučkog crkvenog pjevanja; zatim, da pjevačima podamo dionice i time uklonimo veliku zapreku proširenju ovih pjesama; a najposlije, da pokušamo riješiti pitanje o jedinstvenoj pučkoj crkvenoj pjesmi u nas, koje se pitanje u drugih naroda lijepo i povoljno rješava.

Pjesmaricu izdali smo dogovorno s „Cecilijinim društvom“ u Zagrebu, koje će za kratko vrijeme izdati i partituru ovim pjesmama.

G. 1757. izašao je veći dio ovih pjesama u pjesmarici „Cithara octochorda“. To je knjiga, koja opsiže do 350 stranica u velikom folio formatu, a sadržaje starohrvatske pučke crkvene napjeve s kajkavskim tekstovima. Najljepše pjesme uzete su u našu pjesmaricu bilo neposredno iz „Cithare“, bilo posredno po Novakovoj knjizi „Starohrvatske crkvene pjesme“ i po prilogu „Sv. Cecilije“. Uzeli smo u pjesmaricu i neke pjesme modernih naših glazbenika, koje su skladane u narodnom i crkvenom duhu.

Pjesmarica naša namijenjena je pjevačima — i to u najširem znamenovanju riječi — bilo to zbornim pjevačima ili cijelom narodu za jednoglasno pjevanje. A dok ne izađe partitura k ovoj pjesmarici, morat će se orguljaši služiti za sviranje ovih pjesama glazbenim prilozima „Sv. Cecilije“ (kod svake pjesme naznačeno je godište i svezak priloga) i spomenutom Novakovom pjesmaricom (označene su stranice).

Mnoge od ovih pjesama izlaze u ovoj našoj zbirci mnogo drukčije nego su iz spomenutih vrela poznate — s obzirom na ritmizaciju melodija i s obzirom na tekst. Bilo je mnogo posla, dok su se ove promjene provele; kod toga nam je posla pomagao s glazbene strane prof. Fr. Dugan, a kod uređivanja tekstova osim drugih pjesnika prof. Ferdo Rožić i msgr. dr. Valentin Čebušnik. Na trudu im srdačno zahvaljujemo.

Šaljemo ove pjesme u hrvatski narod, u kojem su i nikle, i preporučujemo ih svim onima, koji ih mogu u narod proširiti — a to su u prvom redu učitelji i svećenici — moleći ih, da ih šire u hrvatski narod s tolikom ljubavi, s kolikom smo ih mi pribirali i izdali.

U Zagrebu, na Petrovo i Pavlovo 1912.
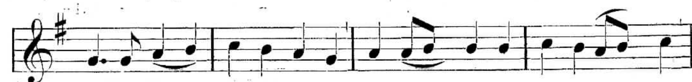
„Vijenac“,

glazbeno društvo u nadbiskupskom sjemeništu u Zagrebu.
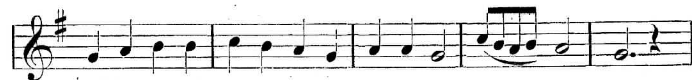
A. Misne pjesme.

1. (Prilog: 1, 4.)
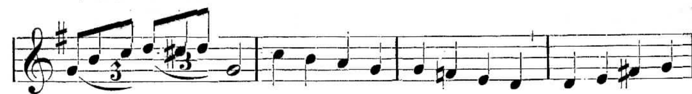
a, Pristup.
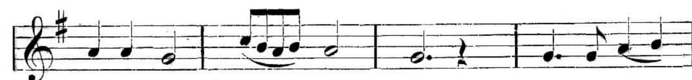

Go-spo-di-ne, Bo-že ži - vi, ne - bo, zemlja, sve je tvo - je;
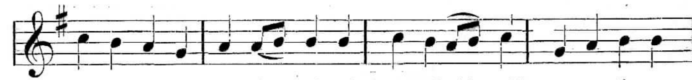

kralj, gospodar ti si sve-ga stvore-nog. Smi - luj se!
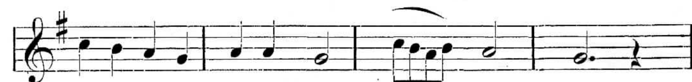

Kri - ste, Bo-že Spa-se čo-vje-čan-stva, ne-bo na-ma

po-daj svim! Smi - luj se! Go - spo-di-ne,

Du-še Sve-ti, lju - ba - vi si vru-tak ži - vi, po-sve-ti nas

svo-jim darom mi-lo - sti, Smi - luj se!

b, Slava.

I na ze-mlji mir svim lju-dma, do-bra vo-lja
svim u grud-ma! Nek te hva-le svi ži - vu-ći,
Bo - že, O-če sve-mo gu - ći.

Slava ti od svijeta toga,
Kriste, s desne Oca Boga;
Da po tebi raj nam sine,
Smiluj nam se sa visine!

Poštuj, puče, svetost pravu,
Svetom Duhu pjevaj slavu.
Slavan budi, Trojedini,
Koji živiš na visini. —

c, Vjerujem.

Vjerujem u Bo-ga, iz sveg uma svo - ga, nama, djeci
svo-joj o-ca mi-lo - sno-ga.

I u njegva Sina jednorođenoga,
Za spas duša naših na krst propetoga.

Vjerujem u Duha, Boga velikoga,
Po kojemu zače Djeva Sina svoga.

d, Svet.
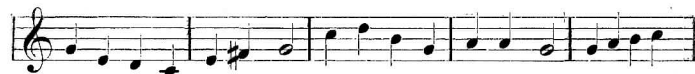
Svet, svet, svet i pre - svet! Svemogući
Gospod Bog! O Bo-že Sa - ba - ot!

e, Poslije podizanja.

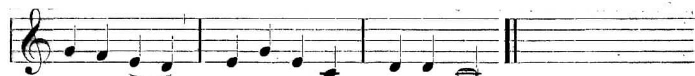
Zdra - vo bu - di I - su - - so - vo pra - vo
ti - je - lo pre - bla - že - no, za - če - to od
Du-ha sve - tog; i po - ro - đe - - no
od Ma - ri - je Dje - vi - ce.

Zdravo krvi Isusova
Za spas ljudi polivena,
Zdravo cijeno otkupljenja,
Što si podana za nevrijedne grješnike.

f, Sv. pričest.

To-ple su-ze ro - si - te sad za krv po - li - - ve - nu, te I-su-sa

pro-si - te žr - tvu za nas mu-če - nu.

On nam grijehe odnosi, Oca Boga proseći,
Bolji život donosi, život vječnih radosti.

2. (Prilog: 4, 11—12.)

a, Pristup.
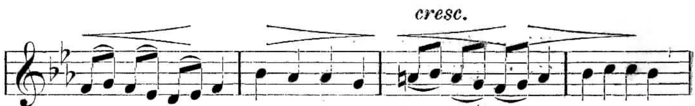

Sad će po-čet žr-tva sve-ta na ol - ta - ru Gospodnjemu;

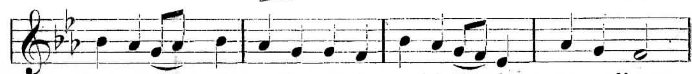
ta-mjan miris k ne-bu si - že, hva-lu da - je Sve-višnje-mu!

cresc.

I mi k ne-bu va - pi - je-mo iz du - bi-ne sr-ca svoga:

ritard.
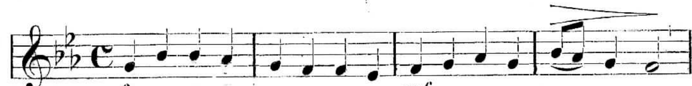

Daj u - sli - ši molbe vruće, mol-be pu-ka ne - volj-no
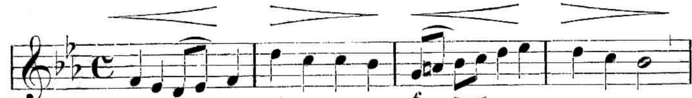

ga!

b, Slava.

f *mf*

Sla - va Te-bi vi-šnji Bo-že, koj nad zvijezdam pre-bi-vaš;
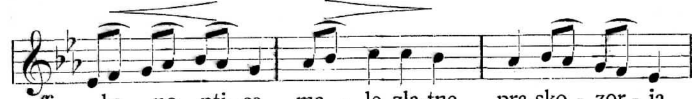

p *f*

sa mo-dri - na sa ne - be-skih sta-do si bla - go - si - vaš:

Te-be, Bo-že, kra-lju mi-ra, po-zdravlja od sta-da svak—
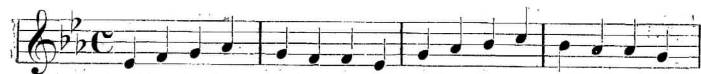

ff

ka - no pti - ce ma - le, zla-tne, pra-sko - zor - ja
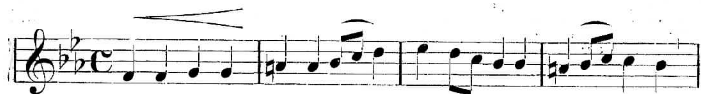

pr - vi trak.
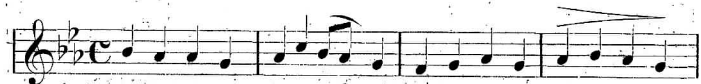
c, Vjerovanje.
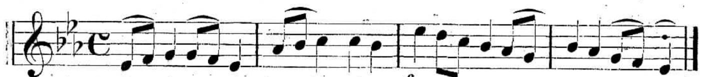

p Vje-ru-jem u Te-be, O-če, i u Kri-sta, Si-na Tvo-ga;

mf. tje-ši-te-lja Du-ha Svetog: sveto Trojstvo je-dnog Bo-ga.

Ta mi vje-ra du-šu krije-pi, u-tje-he joj tu-žnoj da-je,
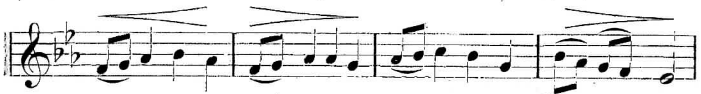

f

od zemnih je sla-sti tr-ga, vje-čni ži-vot o-be-ća-je.
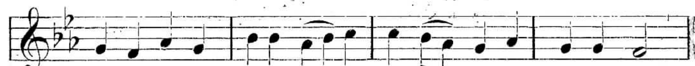
d, Prikazanje.
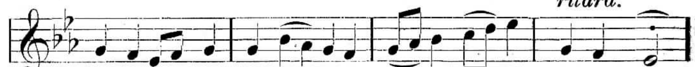

mf Sa ol-ta-ra, O-če, žr-tvu pri-mi ka-o mi-li dar;

s njom ti skrušen puk tvoj nuđa pla-me-no-ga sr-ca žar.

p Ah, ne od-bij molbe vru-će, što ih ša-lje na-rod tvoj;

mf kroz ži-vo-ta bor-bu tešku bla-go-slov mu da-ruj svoj!

e, Svet.
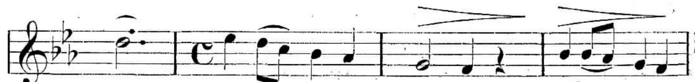

mf. Svet si, Bo-že, sil-ni, *pp.* šap-će ne-ba zbor;

mf svet si, O-če, bla-gi, *p* pje-va sva-ki stvor.

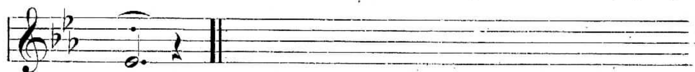

f Nebom, zemljom o-ri: Svet si, Bo-že,

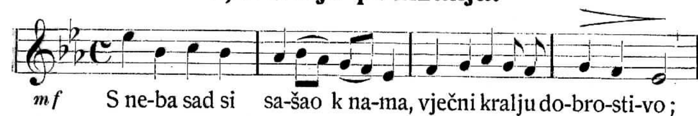
mf

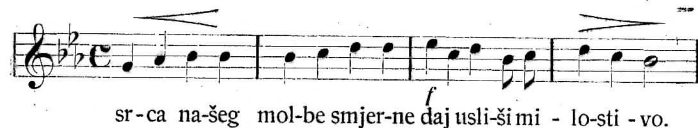
ti. Te-bi, Stvo-ri-te-lju, kla-nja-ju se
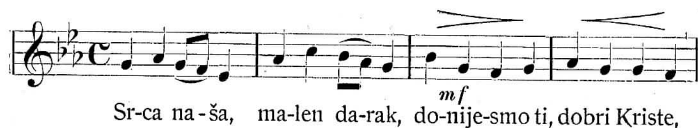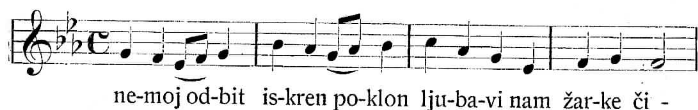

svi.

f, Poslije podizanja.
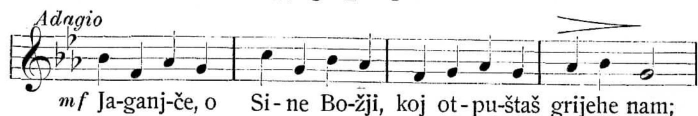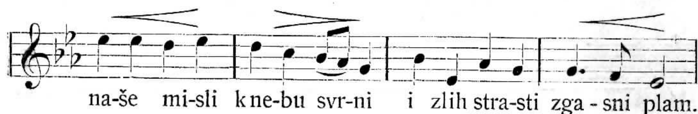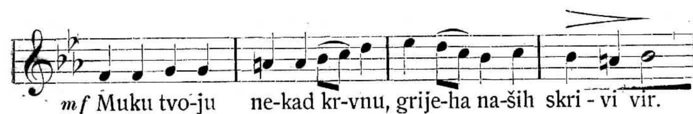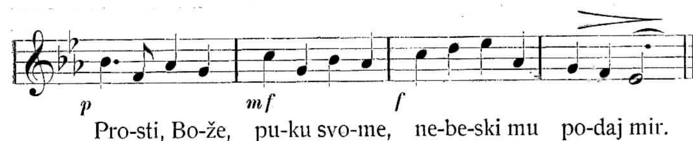

g, Jaganjče.

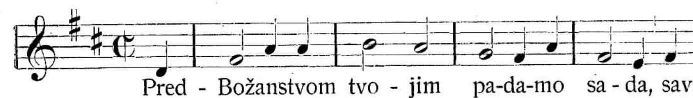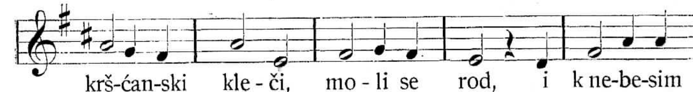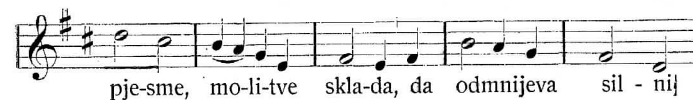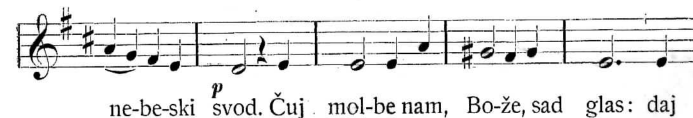

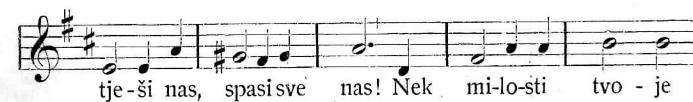
3. (Prilog: 1, 4.)

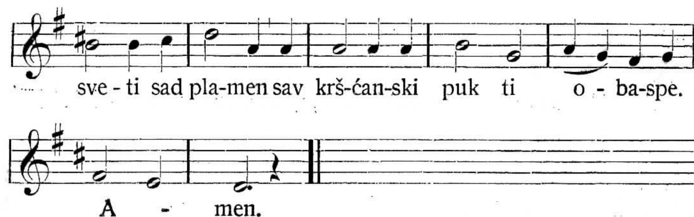

Slava.

Oj slava ti slava, nebeski kralju!
Nek slavljen je dičan svemožni Bog.
Sad kršćani pjesme prijestolju šalju
Sa doline suzne pred Boga svog.
Nek slave ti svesilne čar
Nam utjeha bude i dar! –
Sva srca ti kliču kršćanska prava:
Oj slava ti, Bože svesilni, slava! –

Vjerovanje.

Svi vjeruju, Oče, božanstvo sveto,
U Isusa Krista, Sina ti, sad
I Svetoga Duha, Trojstvo presveto,
Što nebeskog dvora divan je sklad.
A vjere te svete će plam
Vijek blažiti boli sve nam. –
Da puku ti vjernom oživi snaga,
I kraljica neba pomoć će blaga. –

Prikazanje.

Gle, srca sva naša plamenom gore,
A molitve vruće ona su glas, –
I žrtvom ti gore, molitvom zbore:
Daj, svevišnji Bože, usliši nas!

I primi sad srca nam žar
Ko žrtve ti maleni dar! –
Oj brani nam grudu domaje svetu,
Nek anđeli vijenac slave joj pletu!

Svet.
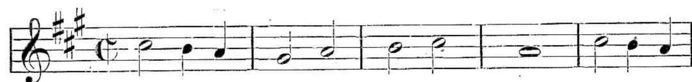
Svet, svet si, o Bože, svesilni, veli!
Pred svesiljem tvojim čovjek je prah;
Stog slavi te nebo, slavi svijet cijeli,
Jer čovjeku umnom, crvku si strah. –
A milosti svoje nam daj,
I život nek bude nam raj! –
Svi vijek ćemo križa nositi znamen
I klicati tebi: Svet si, svet! Amen!

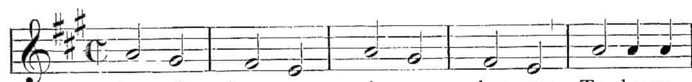
B. Adventske misne.

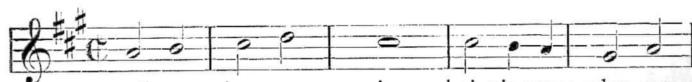
4. Ptičice lijepo pjevaju.

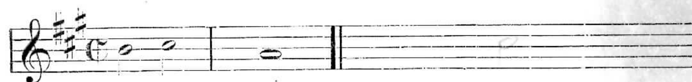
(Novak: 21.)

Slava.

Gabriel – oro leteći –
Iz neba glase noseći;
Dolje leti javljajući,
Pjevajući:
Na nebu slava Višnjemu,
Ocu nas sviju možnomu!

Prikazanje.

A labud čist ko ljiljani,
Bijel kano snijeg na poljani,
Bogu nosi milo dijete
Majke svete,
Što Sin se Božji naziva,
Ko kralj nebeski priziva.

Vjerujem.

Soko, što leti od Boga,
Donosi glase ljudima.
Ljudi sve to lijepo štuju
I vjeruju.
Sve su to spasa nam glasi,
Nitko se bez njih ne spasi.

Svet.
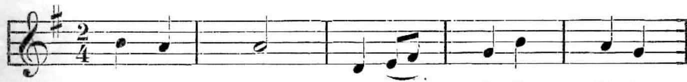
Isus Krist, višnji pelikan,
Kraljem je ptica nazivan;
Jer ko ptice mi smo male,
Što ga hvale,
S Marijom zato pjevajmo:
„Hosana Sinku“ kličimo.
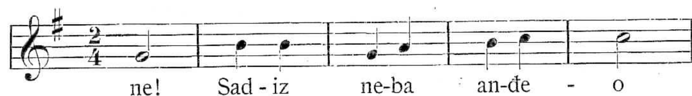
5. Evo, vrijeme veselo ...
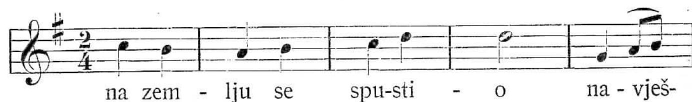
(Novak: 14.)

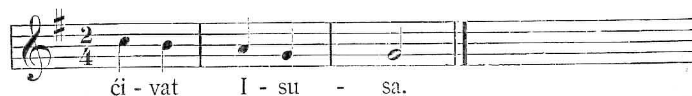

Ruža pade iz neba, čisti ures nebeski,
Grana cvjetna rodi rod nama tako željeni;
Nama nosi radosti, da već nitko ne žudi
Za Evinom jabukom.

Sunce ne će nikad već pokraj sreće tolike
Jadnom svijetu smrknut se po tom daru svetome;
Jer zasinu zornica, prečista nam Djevica,
Ljepša nego danica.

Raj će se otvoriti, pisma obistiniti,
Spustit će se Sveti Duh, Djevica će začeti,
Isus će se roditi, spasenje nam donijeti,
Svemu svijetu jadnomu.
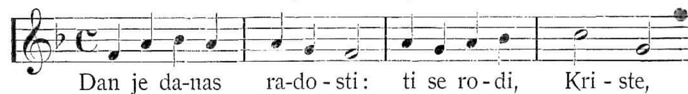
Neka pjeva svaki stvor pjesmu svetu, veselu,
Isus s neba sići će za nas rado na zemlju.
Javlja nam se spasenje sred zemaljske nevolje,
Svemu svijetu blažen glas.
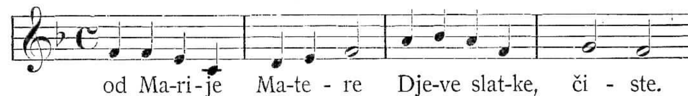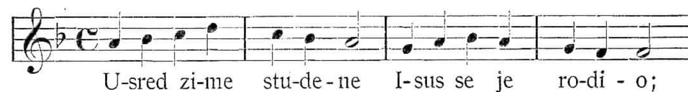

C. Božićne.
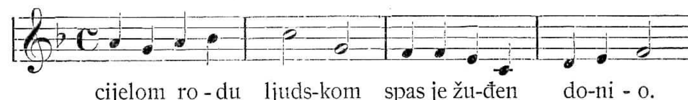
6. Dan je danas radosti.
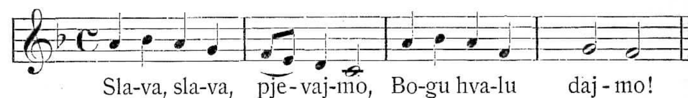
(Novak: 24.)

Tmine se raspršile, sunce svijetu sinu
Po Mariji Djevici i po Božjem Sinu.
Ti, koji si čovjeku vrelo svake milosti,
Spasitelju blagi, nama grijehe oprosti,
Da u slavi pjevamo: Slava Bogu! Amen.

7. Spavaj, Sinko!

Spa-vaj, Sin-ko, maj-ka pje - va spa-vaj

je-dno - ro-đe - ni! Spa-vaj, če-do,

o-tac pje-vka, spa-vaj, Sin - ko ma-le-

ni. Hi-lja-dni te - bi od nas hvalospjev,

ritard.

od nas ja - sni pjes-me pjev.

Spavaj milje, prava slasti,
Spavaj, moje srdašce,
Štogod hoćeš: blago, časti –,
Prosut ću u jaslice.

Štogod želiš, dat ću tebi;
Spavaj, drago djetešce,
Spavaj, Sinko, svjetlosti mi,
Krotko moje janješce.

Želiš glazbe: sve pastire
Hrlo ću ti dozvati;
Pjesma zvučna, što je poju,
Tebe će uspavati.

8. S nebesa . . .

(Novak: 26.)

S ne - be - sa an-đel si - ša - o, i

do-bre gla - se do - ni - o. A lju-di
i Bo-gu

svi se ra - du - ju
svo-me kli - ku - ju: A - le - lu - ja,

Bo-gu hva - la!
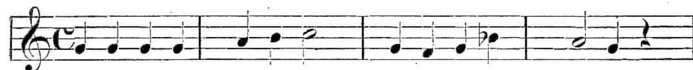
Nad Davidovim Betlemom
Zasinu zvijezda obzorom,
Da navijesti mudracima,
Gdje Spas se rodi ljudima.

Iz divnog milosrđa svog
Sad došao je k nama Bog,
Od grijeha da nas izbavi
I štiti svojom ljubavi.
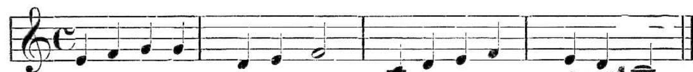
Čuj molbe, Kriste, sviju nas,
Jer Gospod si nam blagi Spas;
O čuj, kad puk te moli tvoj,
I podaj blagoslov mu svoj!

9. Danas je narođeno.

(Novak: 27.)

Da-nas je na - ro-đe-no Dje-teš-ce ne - bes - ko,

bez ko-ga je gi-nu - lo ljud-stvo sve ze - malj - sko.
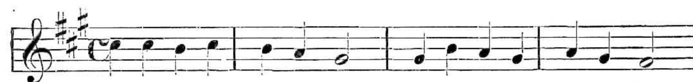
Djetešce to nebesko
Isus Krist je mali,
Što na tvrdoj slamici
Leži sad u štali.

Zbor nebeskih anđela
„Slava Bogu“ poje,
Što je ljudma poslao
Otac čedo svoje.
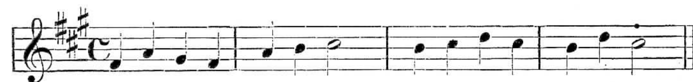
Zato sad svi od srca
Zapjevajmo Bogu,
Za taj dar mu podajmo
Čast i hvalu mnogu.

10. U to vrijeme godišta.

(Novak: 28.)

U to vrijeme go - di - šta mir se svi-jetu navi-je-šta

porođenjem Dje - teš-ca, kom je majka Dje-vi-ca.

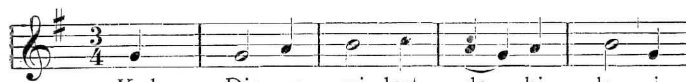
Anđeli se javili, rajsku pjesmu slagali,
Slava Bogu pjevali a mir ljudma prosili,

Djeva Sina rodila, đavlu silu slomila,
Svijetu Spasa podala, nama Majka postala.

A mi Kristu hvalimo, s anđelima pjevajmo,
Porad žrtve njegove, što je za nas započe.

11. Kad Djeva milost dobila.
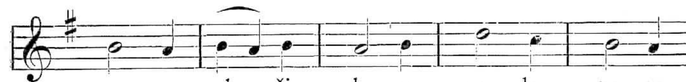
(Novak: 30.)

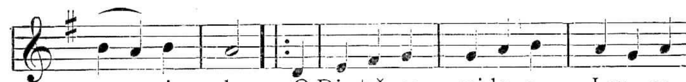
Kad Dje - va mi - lost do - bi - la i

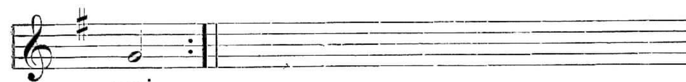
Bo - ga nam po - ro - di - la; u - ja - sle

ga po - lo - ži - la u pe - le - ne ga

po - vi - la. O Dje-teš - ce mi-lo, o I-su - se
o Ma - ri - jo sla-tka, daj, da budem
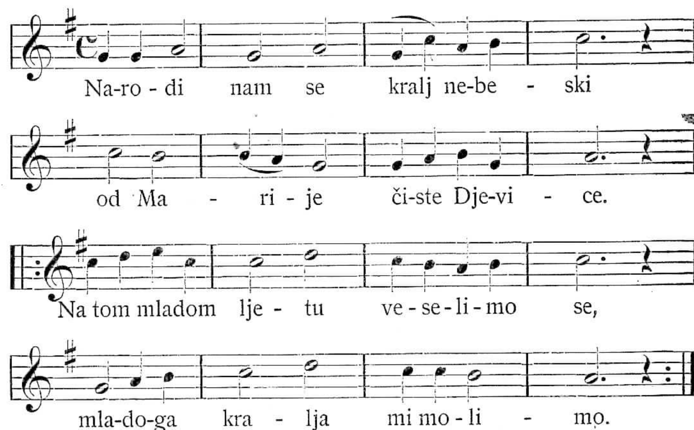

moj,
tvoj.

Na zemlju dođe Božji Sin,
Taj nježni cvijetak Marijin,
Da žrtvom spase grješnike
I za njih — cvijetak — uvene.

Oj, svi te hvale, Djetešce,
Što spavaš kano janješce
U štalici na slamici,
I mole ti se grješnici.

12. Narodi nam se.

(Prilog: 5, 12.)

Po njemu slijedi sveti Stjepan,
Prvi mučenik Gospoda Boga.

Sveti Ivan preljubljeni,
Međ apostoli preodabrani.

Malu dječicu pomoriše,
Za ime Božje kao ovčice.

Toma biskup, skupa mučenik,
Tomino ime to je blaženo.

Silvester papa k njim se pridruži,
Koga na nebesih okruniše.

Obrezovanje, što se govori,
Nam za spasenje imenuje se.

Sveta tri kralja dare nose:
Tamjan i zlato, plemenitu mast.

O mi svi Božji kršćenici,
Mladomu kralju dare nosimo!

Hvaljeno budi sveto Trojstvo,
Hvalu svi dajmo Gospodu Bogu!
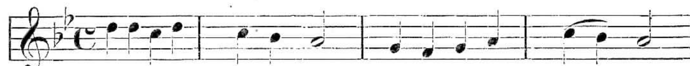
Daj nam Bog zdravlje, k tomu veselje,
Na tom mladom ljetu svega obilja!

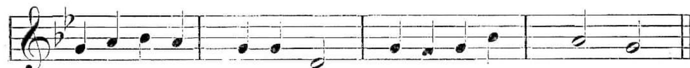

D. Korizmene.

13. Narode moj židovski.

(Prilog: 1, 1.)

Narode moj, reci mi, a na čudo sebi:
Kakvu li sam nepravdu učinio tebi?

Izvedoh te iz ropstva, teška Misirskoga,
A ti kruto sveza me, kao roba svoga!

Kroz to more Crveno, vođah te po suhom,
Faraona utopih u valovlju morskom:

A ti mene kroz more smrtnih goniš jada,
U krvi me vlastitoj utopit si rada.
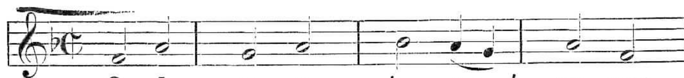
Četrdeset punih ljet' u pustinji hranu
Davao sam ti obilnu — anđeosku manu.

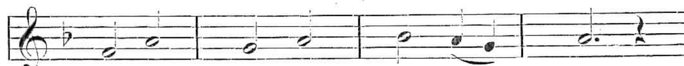
I čudesa stvarao sam međ' tobom živući,
Bolesne ozdravljajuć, mrtve podižući.

A za sve to, puče moj, tako me obruži:
K drvu križnom pribi me, žednom octa pruži!

14. O Isuse, ja spoznavam.

(Prilog: 1, 1.)

S Judom sam i Kajfom tebi
Svjedočio, sudio,
Te s Herodom i Pilatom
Tebi smrt dosudio.
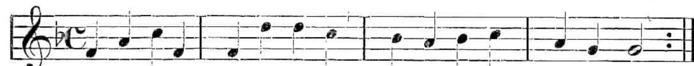
Izdjelao križ sam tebi,
Oštru krunu spleo ti,
Bičem sam te bičevao,
Drznuh te se probosti.

Ja sam uzrok tvojoj smrti,
Da se lila sveta krv,
Dionik sam razpinjanja,
O ja jadni zemski crv!
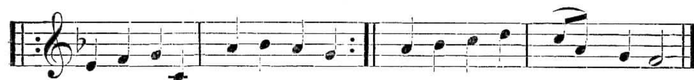
O Isuse, ja se kajem;
Grješnom meni milost daj,
Da ti služim sve do smrti
I da stečem vječni raj.

15. Svaka duša.

(Prilog: 1, 1.)

Sva-ka du-ša, što I-su - sa ho - će pra-vo lju-bi - ti,
ko-ja ne-će svo - je sre-će u ne - bu iz - gu-bi - ti,

nek po-gle-da te po-ku-ša,
što sve tr-pi nje-gva du-ša, nek raz-mis-li bo - li mu.

Gorku čašu teških muka htjede za nas popiti,
Biče, trnje,ruglo i smrt — sve u žrtvu stopiti;
Oj, protrni nad tim djelom,
Obrati se dušom cijelom
K Spasitelju svojemu!
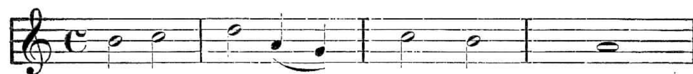
16. Dobri Kriste, Sine Božji.

(Novak: 46.)

Koral.
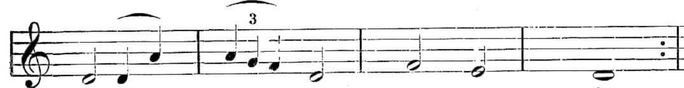

Do - bri Kris - te, Si - ne Bo - žji,

za nas grje - šne pro - pe - ti!

Te - be pla - če Dje - va Ma - ti
na ko - mu si za spas svije - ta

lju - beć križ tvoj pre - sve - ti;
svo - ju krv - cu pro - li - o.

Plačite sve majke gorko
Sina moga jedinog,
Raspeta na drvu križa,
Spasa svoga premilog, —
Vašem srcu, vašoj duši
Tješitelja dobroga!

E. Uskrsne.

17. Isus je uskrsnuo.

(Novak: 50.)

I - sus je us - kr - snu - o, od smr - ti nas

spa - sa - o. Đa-vla je nad - vla - da - o,

si - lu nje-gvu slo - mi - o. Sla - va te - bi,

Kri - ste! A - le - lu - ja.

Vrata raja otvori, tako željno čekanog,
Radosno tad javi se usred dvora nebeskog.

Klicao je rajski dvor pun veselja, radosti,
Zadrhtao pakla zbor u golemoj nevolji.

Popadajmo i mi svi k uskrslome Isusu
I u žarkoj ljubavi pjesmu pojmo veselu:

Hvala tebi, Jaganjče, nevin za spas predani,
Slava ti, što uskrse, Spasitelju pobjedni.

18. Uskrsnu Isus doista.

(Novak: 52.)

Alla breve.

Us - kr - snu I - sus do - is - ta,
u ra - nu zo - ru us - kr - snu;

A-le-lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

pp

U ranu zoru uskrsnu,
U slavlju naš Otkupitelj.

I anđeo nam navijesti
Spasenja tu vijest veselu.
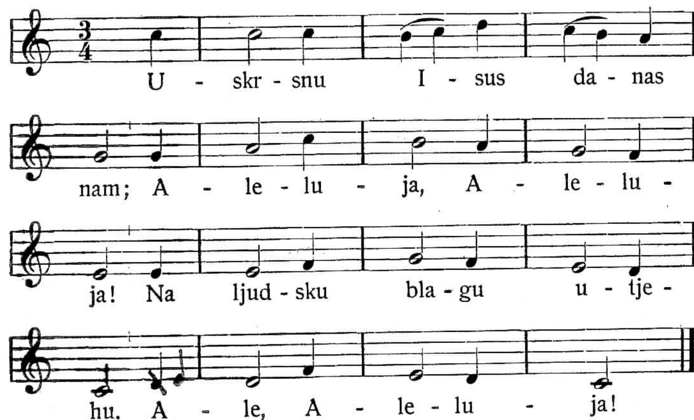
Kad sunca prvi sinu trak,
Tad raspade se grijeha mrak;

U dvore uđe nebeske
Uskrsnuli naš Spasitelj;

Koj nadbi sile paklene
Te slavno sada kraljuje.

19. Uskrsnu Isus.

(Prilog: 1, 2.)

I uskrsnućem izbavi, Aleluja!
Od vječne smrti grješnike. –

On Ocu prinje život svoj –
Za grijehe roda ljudskoga;

Jer on nas ljubi beskrajno
U srcu svom božanskome.
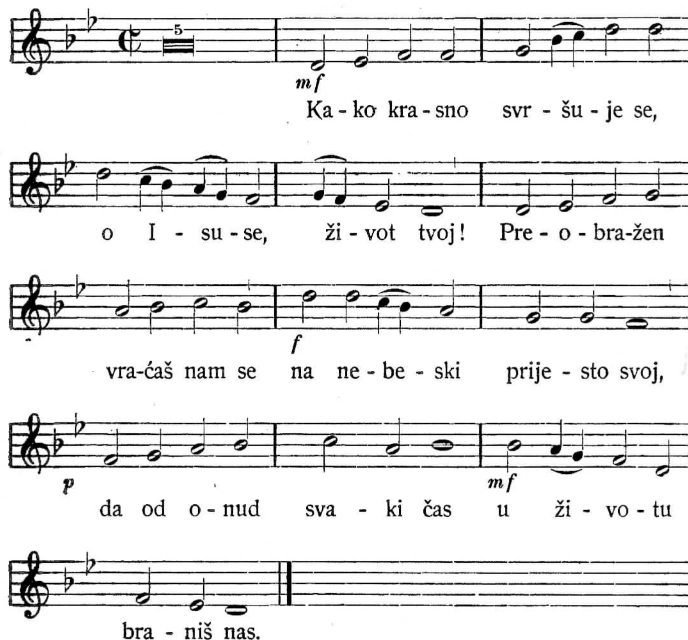
Sad hvala Kristu uskrslom
Na ljudsku blagu utjehu.

F. Spasovska.

20. Kako krasno.

(Prilog: 3, 3.)

Kano kad se dobri otac
Na daleki sprema put,
Skuplja tužnu djecu svoju
Oko sebe zadnji put,
Da se od njih rastavi
U očinskoj ljubavi:

I ti skupiv učenike,
Vjernu svoju dječicu,
Izvede ih tad iz grada
Na Maslinsku goricu.
Pun dobrote, milosti
Tu se s njima oprosti.

Blagoslov i nauk dade
Pošljednji im u čas taj,
Podiže se u visine
K višnjem Ocu — u svoj raj, —
Kog na zemlji proslavi
A rod ljudski izbavi.

G. Presv. olt. Sakramentu.

21. O jezici.

(Novak: 53.)

O je-zi-ci, hva-le daj-te ču-du tije-la sla-vno-ga,
i krv sve-tu o-pje - vaj-te, cije-nu ro-da ljud-sko-ga,
ritard.
ko-ju kralj u smr-tnoj bo-li, da ot-ku-pi svijet, pro-li.
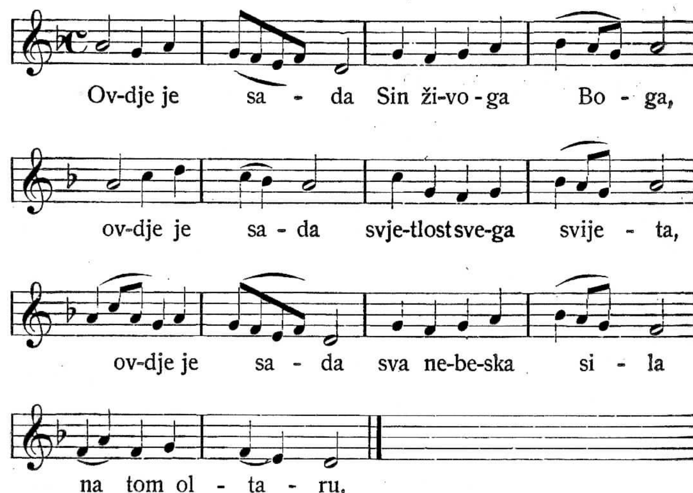
Na večeri s braćom milom
Najpošljednjoj blagujuć,
Sve, što zakon htjede, djelom
Potpuno dovršujuć,
Njima tada ne zakrati
Dati se blagovati.

Svetotajstvu dakle tomu
Ponizno se klanjajmo,
Novi zakon spram staromu
Izvrsniji priznajmo;
Česa razum ne dokuči,
Tvrda vjera nas uči.

Roditelju Rođenomu
Vječna slava i radost,
Čast i slava preslavnomu
Blagoslov bud i krjepost,
Čast i Duhu nek se pjeva,
Koji od njih odsijeva. Amen.

22. Ovdje je sada.

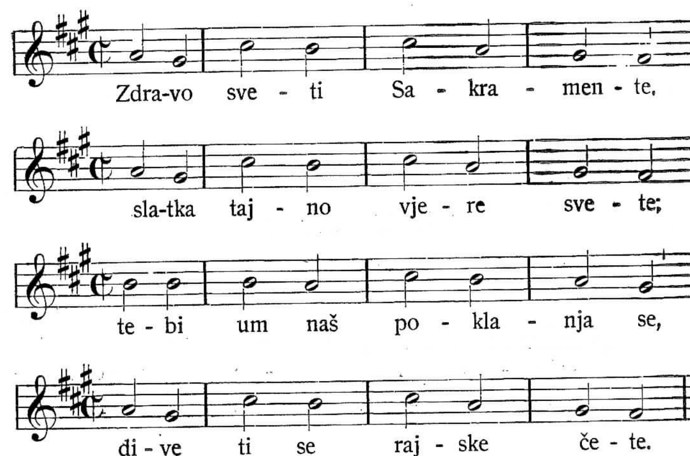
(Novak: 55.)

Ovdje je sada hrana sviju gladnih,
Ovdje je sada pilo sviju žednih,
Ovdje je sada utjeha svih tužnih –
Na tom oltaru.

Hodite amo, blagujte tu hranu,
Milošću Božjom nama gladnim danu,
Da nam se duše s Isusom sastanu –
Po tom oltaru.

23. Zdravo sveti Sakramente.

Ti nas krijepi sa oltara,
Kruše živi, svakog dana;
Daj nam kušat slasti tajne,
Što ih rajska daje mana.
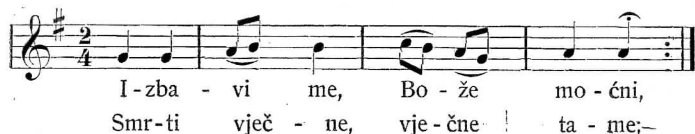
Zdravo, sveti Sakramente,
Klanjamo se tebi sada;
Svak od nas ti ljubav daje,
Ničice pred tobom pada.
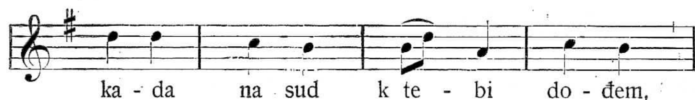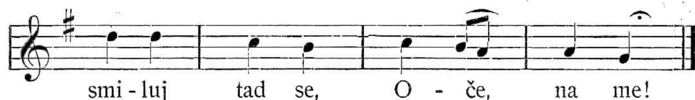

H. Za pokojničku misu.

24. Izbavi me.

(Novak: 63.)

Pokajat se podaj svima
Prije no ćeš svijet taj cijeli
Na dan sudnji ognjem satrt,
Što Sibila David veli.
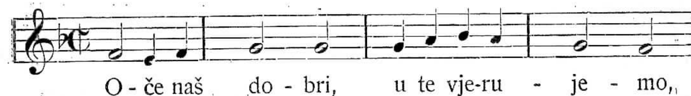
Umorne kad klonu vjeđe,
Kada duša k tebi dođe,
Tad je primi i dopusti,
Da u krilo tvoje pođe.
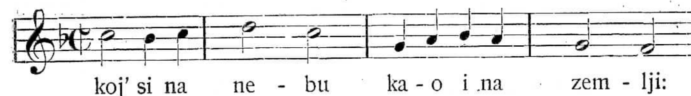
Smiluj nam se grješnicima,
Smiluj nam se, Oče dragi;
A svim vjernim pokojnima
Daj udijeli mir svoj blagi!
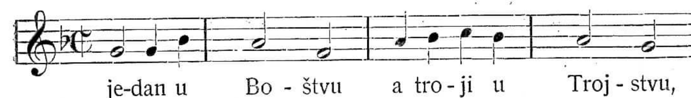
I. Razne.
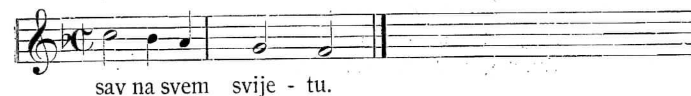
25. Oče naš.

(Prilog: 1, 3.)
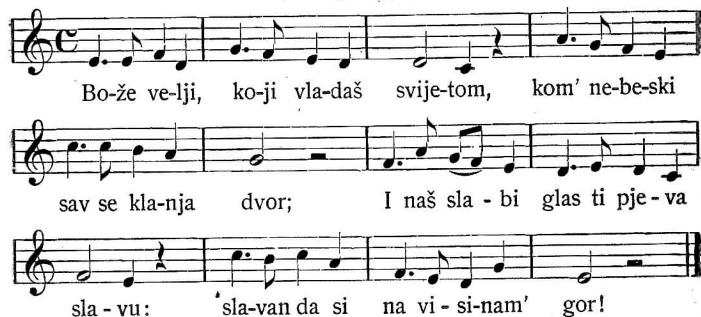

Mi tvoji sluge stvoreni od tebe,
Po tvojem Sinu spaseni od pakla,
Od svetog Duha krstom posvećeni
Za djecu tvoju.

Od sviju zala, ti nas, Bože, brani;
Vodi nas stazom krjeposnog života,
K nebeskoj slavi daj nam doći svima
Živjeti s tobom.

26. Bože velji.

(Prilog: 5, 8.)

Okom brižnim, kojim stvore paziš,
Ko što djecu otac pazi blag,
Nadgledaj nas, milošću nas krijepi,
Da naš život vijek ti bude drag.

Uvijek stazom krjeposti nas vodi,
Pa kad žiću našem dođe kraj,
Svoju djecu, blagi Oče, primi
Tamo gore u nebeski raj!
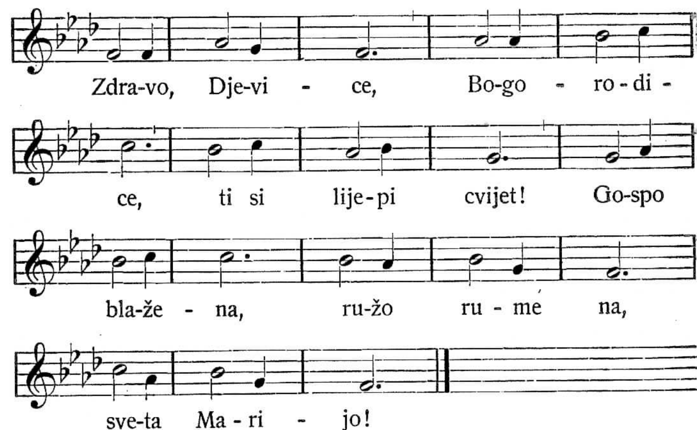

K. Marijanske.

I. Adventske.

27. Zdravo Djevice.

(Prilog: 1, 5.)

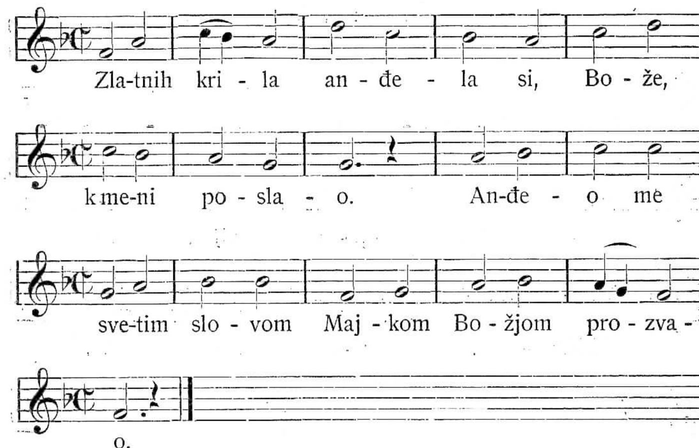
Vijek ću, Djevice, pjet ti pjesmice,
Ti si lijepi cvijet!
Gospo blažena, ružo rumena, } opet.
Sveta Marijo!

Vijek ću Djevice, plest, ti kitice!
Ti si lijepi cvijet i t. d.

Krasni urese, miomirise.
Izvor milosti, vrelo radosti.
Od svih hvaljena, svima milena.
Sveđ na ustima, vijek na grudima.
Nikad prestati ne će slava ti!

28. Zlatnih krila.

(Prilog: 1, 3.)

Hvala, Višnji, tebi hvala za tu milost toliku!
A u suzi u mom oku čitaj ljubav veliku.

Poklanjam se košto cvijetak, što pod večer milotni
Sklanja glavu hvaleć tebi za svoj ukras divotni

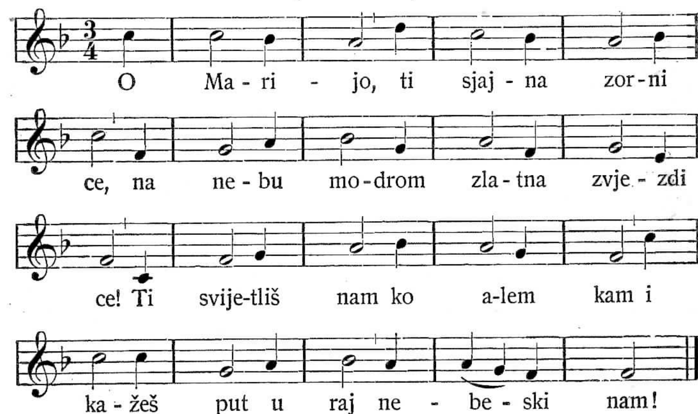
Usred trave, sitne trave, tajno miri ljubica,
Nad njom cvate divna ruža, divna kao kraljica.

Al' ti, Višnji, ti si ubro rukom svojom ljubicu;
Ti si, kralju, skromnu Djevu uzeo za kraljicu.

Slušaj srce, pjevaj srce, dobrom kralju svojemu,
Pjevaj vijekom pjesmu lijepu, pjesmu svoju zahvalnu!

29. O Marijo, prejasna zornice!

(Novak: 18.)
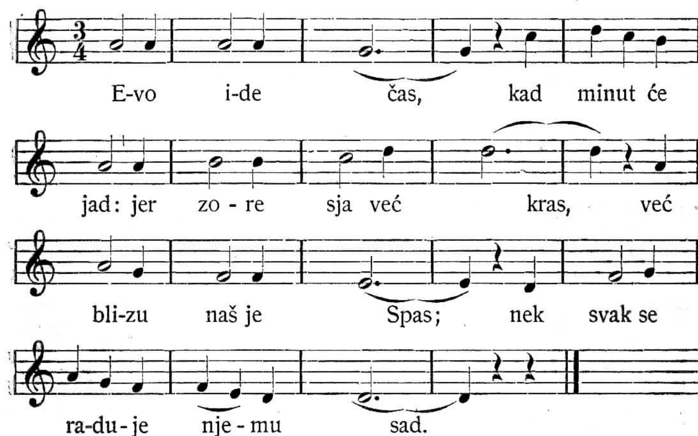

O Marijo, ti vrata nebeska,
O danice ti među zvjezdama,
O Djevice svih djevica, —
Ti prva od sviju si stvorova.

O Marijo, ti morska zvjezdice,
Što ploviš morem slave nebeske!
Ne sakrij nikad sjaj nam svoj,
Ko sjajni kažiput u raj nam stoj!

30. Evo ide čas.

(Zdravo Marijo!)

(Novak: 19.)

Divni, jaki Bog, – to naziv mu svet,
U njega sva je čast,
U njega sva je vlast,
I njemu klanjat se sav će svijet.
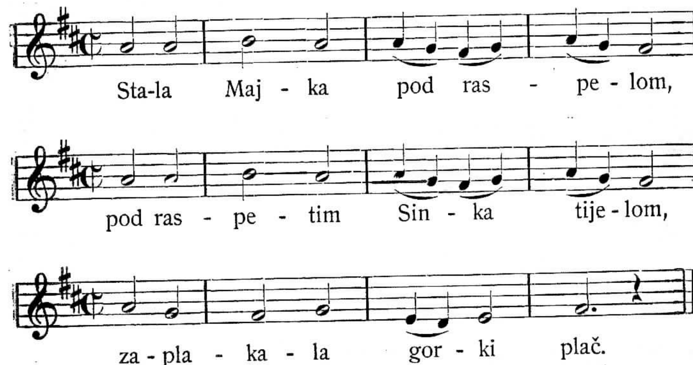
U taj sveti dan svak pjevat će kraj,
Jer mjesto ljut da jed,
Svud slatki teć će med,
I svuda zasjat će sunca sjaj.

Tebi slava stog, o Marijo, vijek,
Ti raztjerat ćeš noć,
Od tebe Spas će doć –
I našim bolima dati lijek.

II. Korizmena.

31. Stala Majka.

(Prilog: 1, 1.)

Kan' da dušu tugujuću,
Rascviljenu stradajuću,
Probode joj britki mač.

Turobna i pobijena
Bješe Majka preblažena,
Majka Sina jedinog;

Kada jaučuć i cvileći
Vidje dragu krvcu teći
I pogubu čeda svog.
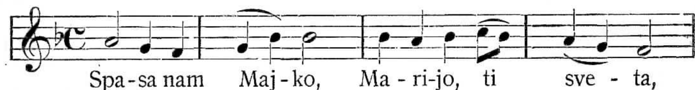
Tko će videć ne plakati,
Isusova kako Mati
Gine s bijede tolike?
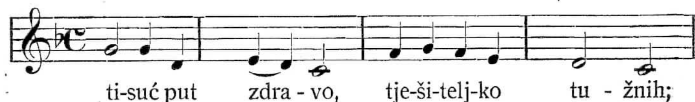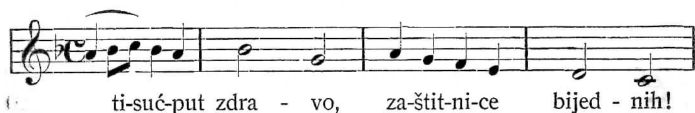

III. Za svako vrijeme.
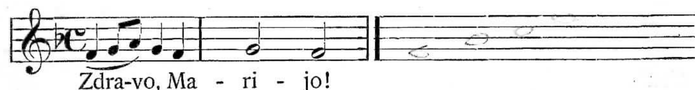
32. Majci spasa.

(Prilog: 1. 3.)
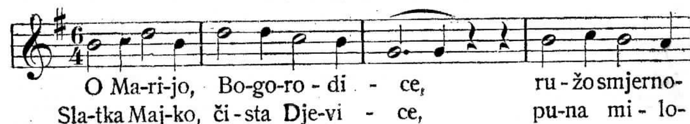

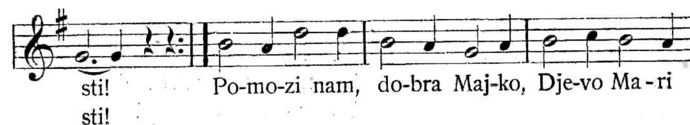
Ti povrh sviju blažena si Majka;
Tvoja čistoća nad sve hvale sjaji, –
Posudo zlatna, puna rajskih čara!
Zdravo Marijo!
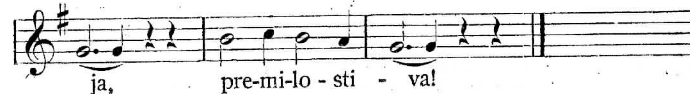
Sjajna nebesa kraljicom te slave,
Gospojom svojom pozdravlja te zemlja
I gromko pjeva pozdravnu ti pjesmu:
Zdravo Marijo!

33. O Marijo, Bogorodice.

(Prilog: 1, 2.)
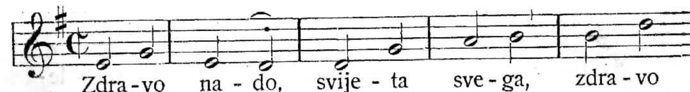

O Marijo, svijetlo presjajno Božje tajnosti,
Svetog Duha zlatna posudo, puna krjeposti!
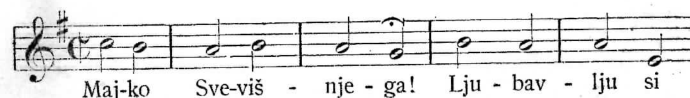
O Marijo, svemu kršćanstvu ti si obrana,
K tebi, Majko, sva se utječu djeca zahvalna.

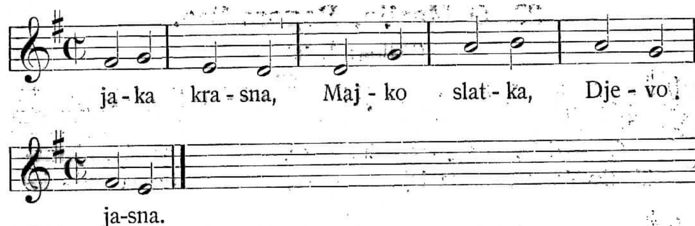
O Marijo, daj nam ljubiti tebe prečistu,
Tvoju ljubav daj okusiti – hranu nebesku!

34. Zdravo nado.

(Prilog: 1, 2.)
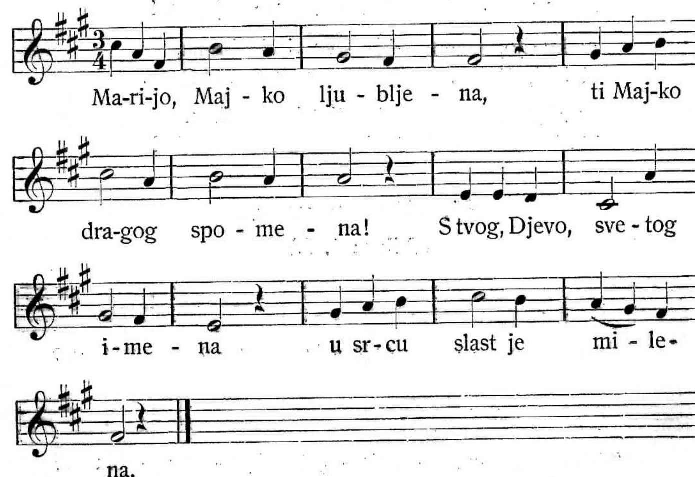

Molim ti se, odabrana,
Od sveg srca zaufana:
Vjeru, nadu premilenu,
Ljubav daj mi savršenu!

Zdravo, Majko Božjeg Sina,
Što nas ljubiš sa visina!
Zdravo, Majko sviju ljudi,
Vijek nam slatka nada budi!

35. Marijo, Majko ljubljena.

(Prilog: 1, 2.)
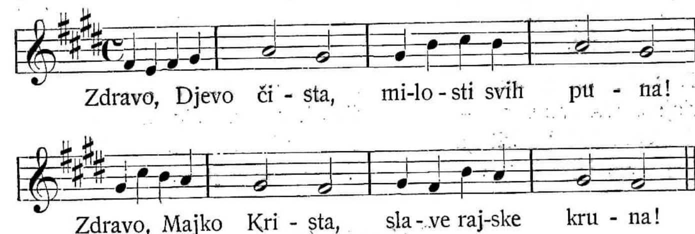

Marije ime mileno
Nek bude svagda hvaljeno;
Nek slave svi ga stvorovi
Ko anđeoski zborovi!

I mi ti, slatka Majčice,
Pjevamo skromne pjesmice;
I ko što dijete nevino
Od sveg te srca ljubimo!

36. Zdravo, Djevo čista!

(Prilog: 1, 2.)
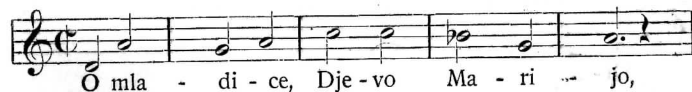

Puk tvoj k tebi hrli,
Majku blagu gleda:
Gdjeno Sinka grli
I za spas naš preda.
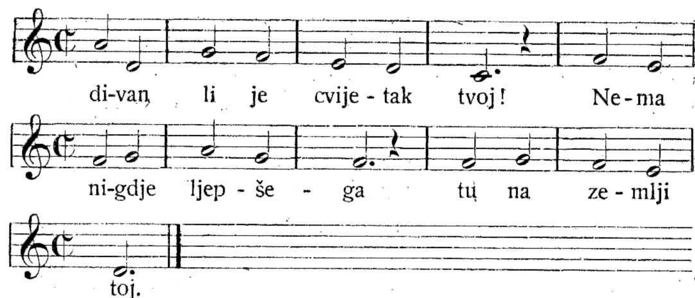
Ponizno te moli:
Čuvaj ga i brani, –
Zloći da odoli,
Da ga grijeh ne rani;

Već da srca čista
Svijetom ovim brodi,
Daj, o Majko Krista,
Ti ga brižno vodi!

37. O mladice.

(Prilog: 1, 3.)
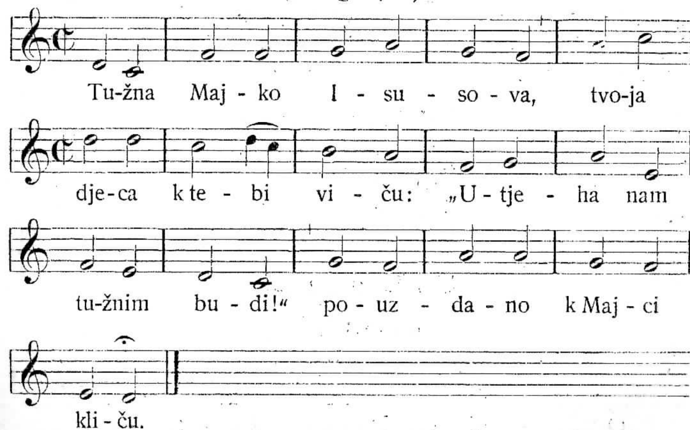

To rosica na te pala je,
Kojom rosi samo raj —
K njemu doć i mirit ga
Daj nam, Djevo, daj!

Ko pčelice čiste, brižljive
Evo k njemu rado nas, —
U njem nam je slatki med,
U njem nam je spas.

38. Tužnoj Majci.

(Prilog: 6, 1.)
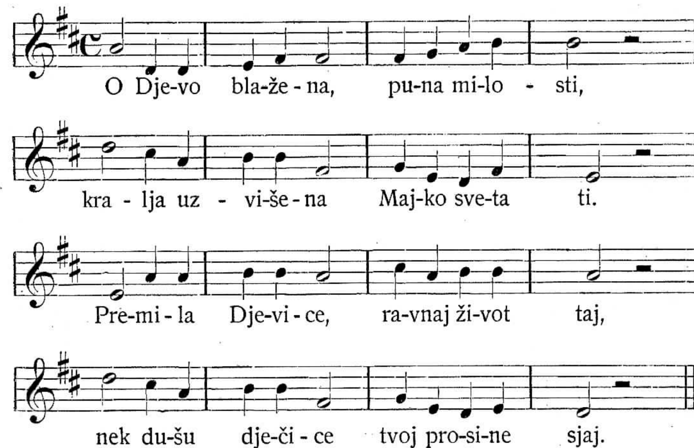

Ti znaš, Majko, naše tuge
I množinu naših suza;
Ne odbaci uzdisaje
Robova iz zemnih uza.

Ti si, Majko Isusova,
Sinu rane zavijala;
Znaš i naših rana boli —
Kad bi im i melem dala!

A taj melem utjeha je,
Što je ljubav tvoja rosi;
Slušaj, Majko tješiteljko,
To te vjeran narod prosi!

39. O Djevo blažena.

(Prilog: 4, 10.)
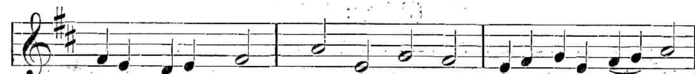

O ti, što rumene zore si nam ruj,
Čuj molbe ponizne, Djevo slatka, čuj:
U boju nemilom stazom žića tog
Zakratit nemoj nam moći štita svog.

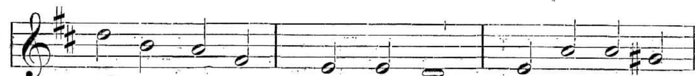
U tebi, Djevice, sva nam nada, sva;
Kad dođe onaj čas boja smrtnoga,
O ne daj, da nam tad crna pukne noć,
Već daj nam, Majko ti, u raj sajni doć.
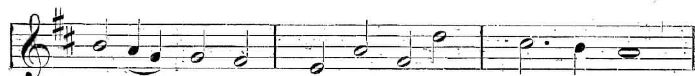
40. Danak svaki.
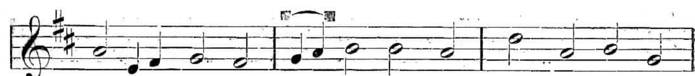
(Prilog: 5, 3.)

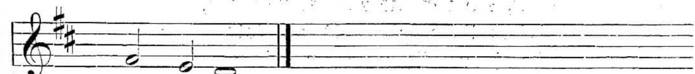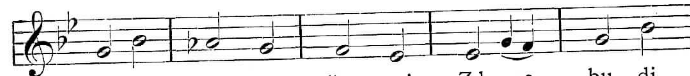

U životu kad nas stigne
Napast, tuga, bijeda, jad,
S pouzdanjem, živom vjerom
Brzo k Majci Božjoj tad!
Jer je slatka Majka nama,
Pomoći će rado nas,
Jer je Ocu kćerka mila,
Čut će njene molbe glas.

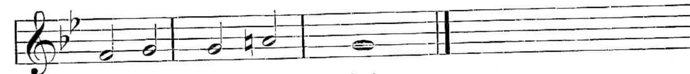
Majko draga, Majko blaga,
Padamo pred prijesto tvoj:
Čuvaj od svih grješnih ljaga
Skrušen, bijedan narod svoj!
Teški njega jadi tište –
Majko, budi njemu spas,
Budi njemu utočište
Sada i u smrtni čas!

41. O rumena zoro.

(Prilog: 1, 3.)

Morska zvijezdo čista sjaja,
Stazo naša do sred raja.

Zdravo budi, Djevo Marijo! (opet)

Milostima urešena
Od anđela pozdravljena!

Zdravo budi i t. d.

Nebeskoga diko dvora,
Anđeoskog slavo kora!

Zdravo budi i t. d.

Majko dobra, Majko mila,
Na pomoć nam vazda bila!

Zdravo budi i t. d.

L. Dodatak.

42. Tantum ergo.

Tantum ergo Sakramentum ve - ne - re-mur cer - nu-

i, et an - ti - kvum do-ku - men-tum no-vo

ritard.

ce-dat ri - tu - i; pre-stet fi - des su-ple -

men-tum sen-zu - um de - fek-tu - i. A - men.
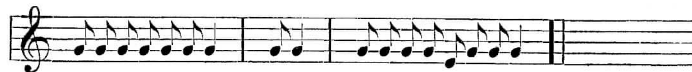
Genitori Genitokve laus et inbilacio,
Salus, honor, virtus kvokve sit et benedikcio:
Procedenti ab utrokve kompar sit laudacio! Amen.

V. Panem de celo proestitisti eis.

R. Omne delektamentum in se habentem.

43. Responzorija.

a, Početak mise.

b, Predslavlje (prefacija).

c, Oče naš i Mir Gospodnji.

d, Konac mise kao i početak.

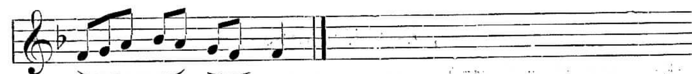
44. Ite misa est (ili Benedikamus).

a, Za uskrsno vrijeme.
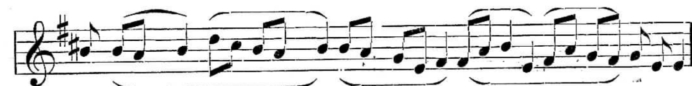

b, Za svečane svetkovine (solemnis).

c, Za manje svetkovine (duplex.)

Ili.
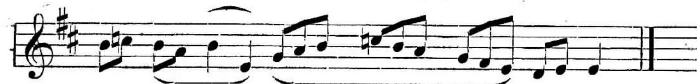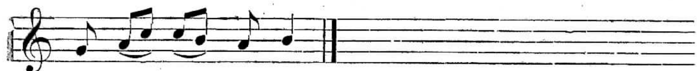

d, Za blagdane B. D. Marije.

e, Za obične nedjelje.

f, Za obične dane.

*) Po vatikanskom izdanju.

Sadržaj.

E. Uskrsne:

F. Spasovska:

G. Presv. olt. Sakramentu:

H. Za pokojničku misu:

I. Razne:

K. Marijanske:

L. Dodatak:

Ispravi,

ali prije nego se počne pjesmarica upotrebljavati:
Str. 34. takt 13. notu **d** u **e**.

Celler [illegible] -

